

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

עין משפט
נר מצוה

בה.

במ"א מ"י פ"א מהל' פסוקה"מ
הל"ע ופ"ג מהל' מעילה
הלכה ט:
ג ב מ"י פ"ג מהל' איסורי מזבח
הל"א:
במ"א ג מ"י פ"א מהל' פסוקה"מ
הלכה לד ופ"ד מהל' ביאת
המקדש הל"ז:

תורה אור השלם

1. וְהָיָה עַל מִצַּח אֶהְיֶה וְנִשְׁאָר אֶהְיֶה אֶת עֵינֵי הַקְּדוֹשִׁים אִשָּׁר יִקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל מִתְנַת קְדוֹשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי שְׁמוֹת כָּח לֹחַ

2. כֹּל אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹחַ תִּקְרֹבוּ בִּי לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה לָכֵן: וְיִקְרָא כֹכַב

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

קיימא שניה שניה נמי הא מיתקנא ראשונה וזמני פנים חדשות
(ב) והשתא אימת אתא ליה אי קודם שנפסקא ראשונה אם כן כמו
ששטייהר מן המדרס יטוהר ממגע (י) דהא שבע ליה טומאה (י) ויש לומר
לדשטיקן אהן ראשונה חל על אהן מגע ומדרס צבת אחת וצבת

אחת לא ארמיתן שבע ליה טומאה
במקדשקון ומגו דחילי מגע אלאון
חילל נמי לא חלויה סנדל כיון דהלל לא
א"ל והר"ש מפרש דלא שייך שבע ליה
טומאה בטומאה דעלוי עזאון כגון
היא דסנדל דדכסא בעלוי וואחר כ'
חטבו (א) ומדרס מגע דמ"ק דר'
יוסי דבאה מעצמו שנוגע בעצמו אבל
סדינים המקופלים טמא על מה שנגע
ב': בתפריז: **בשנ"ג** סדינים המקופלים
א"ל שניתלם למעלה (ד) מזה יוש
אורח קאת בנייהס איירי דאי בזה על
גב זה ממס אי כשעש הכבד עליהס
שניהס בבת אחת א"כ עליון ליטמא
מגע כמו מחמת וא"כ הכבד על
העליון תחתון א"כ (ז) קודם לתחתון
מגע למדרס כשנגע בעליון וטומאת
מדרס לא טמאס תחתון עד שיכבד
עליון א"כ כשעש אורח בנייהס כי אתי
זו וימיז בעליון מיד כשנוגע עליון
בתחתון אחי לתחתון מדרס ומגע
בבת אחת ועליון קדס לה מדרס
שנגע וא"ת אמאי לא תטריך לשנוי שיש
חילוק בין בבת אחת לזה ואחר זה
לימא דקא מיירי במקופלים זה על
גב זה דקדס התחתון מגע למדרס
ושא קסבר דמכבד על שניהס בבת
אחת ועוד א"כ מתי מודה היינו שאס
נגע בזהס האב דאוקיימנא מקמי מדרס
וא"ת ותיקשי ליה לאכ"י היא גופא
מאי שנא תחתון מעליון שאין אנו
מתלב בתחתון אחת וא"כ עליון נמי

וְקוֹן אֵלֶּה לִרְבֵּא הוּא מִקְשָׁה מֵשׁוּם דְּלִימָה לִיָּה שְׁבַע טוֹמַמֶּה אִפְי' הִיב
שְׁבַע לִיָּה טוֹמַמֶּה וְלֹא לִיחֹל עֲלֶיהָ טוֹמַמֶּת מִגַּע אִי נִמִּי מִשְׁוֹה בַּת
הַקְדִּישִׁים ב'ו'. פ"י הַקּוֹטֶרֶס בַּר"ק דַּפְסִימִים (דף טו: ז') גְּרַסְקִין
לֹא יִרְאֶה וּפ"י דִּהְיִי אִתָּם בַּר"ב צוֹחִים (דף קמ) דַּלְיִקוֹרֶה רִבְּנָה
וְזוֹטָה לְחוֹל לִמְנוּמִי לִיכָּא כִּרְתּ מִקְרָא וְזוֹטָה וּפְרָשָׁה וְזוֹטָה בְּרִשְׁתָּה
וְיִחֲשַׁב וְנוֹתָר לֹא יִרְאֶה מֵשׁוּם דַּמְקִינִן בַּר"ב צוֹחִים ז' וּמְרוֹיָרוֹ
לִקּוֹדֶס לְנוֹתָר אַע"ג דַּמְקָרָא כְּחִיב בְּרִישָׁא חוּץ לִמְנוּמִי מֵשׁוּם דַּלְשׁוֹן
י' דַּלְמָרָא צוֹחִים ט' אֲחֵרָה שְׁבוּעָה יִחְזוֹר וַיִּפְסֹל אֵלֶּה מִחֲשַׁבְתָּה נִוְמָר
וְחוֹתֶרֶת טַבְלָה בְּצִיבּוֹר. וּח"ט י"א תִּפְסוֹן לִיָּה דִלָּא מִשְׁחַתָּה לֹא מִיַּד
מִשְׁמַע דְּבַר שֶׁהוּא לִרְצוֹן בְּקָמֹס אֲחֵר וְלִיָּה דְּחוּקִי לִאֲשֻׁמִּי הוּא דִלָּא
לִיָּה לֹא יִרְאֶה וְלֹא יִחֲשַׁב וְאִוֹמֵר ר"ה דַּפְיִגּוֹר הוֹמֵר מִכְּלָלוֹ בְּצִמָּה דִלָּא
הוֹאִיל וְאִשְׁכַּח בִּיָּה קָרָא אַע"ג דִּלָּא לִרְיָן אִי נִמִּי הוֹמֵר מִכְּלָלוֹ בְּרִאשָׁא
דף טז: ז') וְצִפְרִיק הַמִּזְבֵּחַ מִקְדָּשׁ (צוֹחִים דף טז: ז') וְיִמִּיָּה פְּלוּגָמָה דַּלְמִוְרִיא
וְיִמִּיָּה לְגַמְדוּ עוֹן עוֹן ט' מִרְיָיו אֵין וַיִּפְיִגּוֹר נִמִּי מִצִּי לִמְיָה הִיב עוֹד
וְיִמִּיָּה וְכַל דְּבַר שֶׁאֵין לִי מִתְרִין דִּלְחִין חִיבִין דִּלְחִין מֵשׁוּם פִּיגּוֹל כִּדְחִין
דַּלְמִוְרִיָּין בְּקוֹף פִּיגּוֹל צוֹחִים (דף טז: ז') מוֹדֵה רִבִּי שִׁמְעוֹן בְּהוֹלֶלֶת
בְּצִמָּה הַחֲסִין כְּשִׁלְמִים אֵין חִיבִין עֲלֵי מֵשׁוּם פִּיגּוֹל וְשִׁי מוֹדֵה ר"ש
חוּץ לִמְנוּמִי הַפְּסוֹל בְּשִׁלְמִים אֵינוֹ דִּין שְׁפָסוֹל בְּחֻטָּאת מִשְׁמַע דִּלָּא לֹא
נִסְבִּים דִּלְכָּא קַל וְחוֹמֵר דִּלָּא אִיפְסִילִי שָׁלָל לְשִׁמֹן לִיכָּא פְּסוֹל כֻּלָּא
וְעוֹן דְּחוֹרֶת שְׁחוֹת מִכְּלָלוֹ כְּדִמָּרָה הוּא מִצִּי לִאֲשֻׁמִּי וְלִשְׁנֵי ז' כּוֹן
לִקְרָא בְּהוֹלֶלֶת אֲזָרִים בְּצִמָּה בְּקוֹף פִּיגּוֹל צוֹחִים (דף טז: ז')
וְעוֹן אֵיטַמָּה נִמִּי לֹא פִרְיָן מִעוֹן לִיָּה שְׁחוֹתָה לִאֲזִיבִין וּפְדִירִים:

צָבֹר וּבְשֵׁא אֵץ לִרְאֹי דְלִמְרִינִן בְּפִ"ק דְּיומָא (ק' א:) דְּמִרְכָּה עַל
מאָן עוֹן בְּעָר מוֹם שְׁהוּתָא מִבְּצָרָא בְּעוֹרוּתָא. וְאִימָא לֹא פִרְיָן
 (ק' א:) דְּלִמְר טִיפָּה שְׁהוּתָא מְכַלְלָא מֵאֵי הִיא אִילִּמְחָא צְבוּלָתָא שְׁהוּתָא
 לְטוּמָאָה טִיפָּתָא שְׁהוּתָא שְׁהוּתָא בְּכָךְ אֶלֶל כְּרֵס אֲשִׁי קִשּׁוּר וְשֵׁן לומֵר
 (ק' ב:) עוֹן אֹהֵן שְׁהוּתָא מְכַלְלָא אֶלֶל כֵּהָן גְּדוֹל וְלִרְבֵּי אֲשִׁי דְּמִשְׁנֵי לְעִיל
 וְאִי דְּהִדְרִי וְאִימָא עוֹן דְּמִשְׁחָרָא וְזֵן כְּבוֹן מִן ח' שְׁהוּתָא מְכַלְלָא
 לומֵר דְּכַמִּצ צִיָּה לֹא יִרְכָּה דֵּהָא בִּין מִיּוֹם שְׁמִיעֵי וְהִלָּהּ יִרְכָּה כְּמִידָּה
 ח' עוֹן שְׁפִי עוֹן קִדְשֵׁי וְלֹא עוֹן חוֹלִין מִיֵּחָא מִשְׁנֵי דְּמִרְכָּנִן צִיָּה אֹמוֹת אֵת
בל בְּצִבּוֹר רֵבִין בְּשׁוּנֵי בֵין בְּמוֹדִי חוּרְצָה. מִימָה דְּבִצְהֶאשָׁה רֵבִי
 מִרְיָן אֵץ דְּתַנִּי עַל מַה הֵיזֵן מִרְכָּה כִּי וְהִשְׁתָּא מִסְפִּיפָּה גּוּפָא הוּא לִיָּה
 שְׁמַע הוּא הִדִּין יַחֲדִי אִי לֹא מִשּׁוֹם דִּבְיִידִי צִנְיִידִי קִנְסִין מוֹדִי וְשֵׁן לומֵר
 לְטוּמָאָה שְׁהוּתָא צָבֹר אָף עַל גִּב לְשׁוֹן הוֹרָה שְׁמַע עוֹן:
 צְבוּרָא

[illegible]

מִתְנִי' הַיֵּץ מְרֵאָה. וְהַמְנַחָה כְּשֶׁרָא וְהַיֵּשִׁים נִתְנֵן: **גַּמ'** וְהָאֵל עוֹן עוֹמָא. הוּאֵל יֵשׁ בֵּה דָל קָל: שְׂוֹסֶרָה מַכְלָה לְדִבְרֵי בְּחִיד (בְּמִדְבָּר כח) בְּמוֹעֵדוֹ אֶפְּלוֹ בְּטוֹמָא: מַכְלָה בְּבִצְמָה. מַכְלָה שְׂנֵאֶר יוֹאֵל בְּמִשְׁכַּן הוֹמֵר בְּצִמּוֹת נֹז וּבְצִעוֹן

לדאָן עס קלעיס. ווילא דנאָסר דנאָסר
 זיכערס דערציל זאָלן (פסחים דף עב.)
 [מקרא] מדוע לא אכלתם את ה' [ה]
 והטעם? במקום הקדש: ויאמרו עון
 שגאל. לכתחילה בעינן ימין דלאמרינן
 בפרק ראשון (נעיל דף ז'): כ"מ שגאל
 דמי: כיום הקדשים. טעל את
 המזבח וימינו ואת הכבש בשמאלו
 דאמר קרא עון. ושם אהרן את עון
 המקום ודמיא לעון דגבור מפני כבוד
 גבור ביחוד הדין מזה: לאפוקי
 שגאל. דאין דב שום עון דהיי הוה
 להשגשג ממות: רב אשי אמר. לא מניח
 האמרת תץ מרעה על עון שגאל: דאמר
 קרא עון הקדשים ולא זו מקדישים.
 עון התלו דכתיב שמייך לעבוד
 לקדש קומץ ימין ועבדו בשמאל אינו
 נזאף: לא ירעה. בשור ושה שרוע וקלוט
 וגו' (ויקרא עב): לא לרעון. כל אשר בו
 ימיו לא תפסד קרביו וכי' (ב): והאני שוגג
 ומוסר את מקדש הקדש קראי אף.
 אורחיה א' טעמא: ונעבדו כוכבים.

הורצה ⁽⁷⁾ ובעובד כוכבים בין שונג

וַיִּשְׁמָע מֶמֶדָּם וּמַעַד דֵּהָא קִנְגַּע בְּחִתְחוּן וְיָלַד יְדוּעָה הִיא אֲזֵי שֵׁם
 וַיִּמְהַנֵּי מַגְעוּ לַטְמָא הַחַי עֲשָׂרוֹן אַחֵר דִּלְכִּי אֲפִילוּ בְּנֵת אַחַת מִי נִי
 אַחַת לֹה אַחֵר זֶה לְעֵילִי דְהִי קֵלָה עַל קֵלָה: **וְנִשְׂא** אַהֲרָן אֶת
 הָאֵשׁ עוֹן נוֹתָר הִרִי כְּבֵר נֶאֱמָר וְלֹא יִשְׁכַּח וְאֵם עוֹן פִּיגוּל הִרִי כְּבֵר
 הָאֵשׁ לְזִמְנוּ שְׂוֹאָה בְּרֵאשִׁית מִקְרָא רַבָּה וּפְרָשָׁה רַבָּה בְּפִרְשֵׁתָּהּ וְיֹאסִיפּוֹר
 קְדוּשָׁתָהּ וְהִצִּיא דְהִי אִימָא בְּנִתָּהּ וְרַבָּה גְרִימָא אִיפְכָא בְּפִיגוּל
 מִמִּקְרָא אִיפְכָא נִפְקִי דְכַתְּבָה בִּיהּ לֹא יִרְאֶה וְלֹא יִשְׁכַּח וּמָה **יָלַ** שְׂוֹאָה פִי
 פִּיגוּל כְּכַח בְּמִקְרָא בְּדִרְאָה: **אֵם** עוֹן נוֹתָר בִּי. לֹא נוֹתָר מִנְשָׁא קִלְא
 וְדִיִּהּוּנָא מַחֲשַׁב חוּץ לְזִמְנוֹ: **הָא** אִינוּ נוֹשָׂא אֵלָּא עוֹן שׂוֹמֵא
 וְהִתְבָּרְרָה בִּיהּ קִלְא אֲלָא בְּטוֹמָאֹת וְאוּמִר רִיבָא מִשּׁוּם דְּכַדִּיבִי לְרִצּוֹן
 מִכְּלָלָא בְּכַל הִי דְפִרְכִּי וְנוֹתָר וְפִיגוּל הִיא הוֹרֵמוּ מִכְּלָלָא לְרִצּוֹן
 שִׁינָּךְ שֶׁם מַחֲשַׁבְתָּ חוּץ לְמִקְוָמוֹ וְנוֹתָר כִּי נִסְבֵּה וְאִבָּז בְּפִיגוּל נִקְטָה נוֹתָר
 שֶׁל מוֹצֵא דְלִיכָא לְמִידִּי אֵין לִינֵה מוֹעֵלָתָה **ו** שֶׁם בְּרִישׁ תַּמִּיד שְׂמַח (פִּסְתָּא)
 הִיא וְקִישִׁיא לְמִידִּי לִינֵה מוֹעֵלָתָה **ס** בְּרִאשָׁא מֵהָךְ בְּרִייתָא וְנִגְרָא דִּי
 יִלְפֵס לְדוֹתָר **י** הוֹתָר מִכְּלָלָא בְּמִנְחָתָה כְּהֵינִי וּמִנְחָתָה כְּהֵן מִשְׁחָה
 בְּנִצְחִינִי בְּפִרְקִי בֵּית שְׁמַי' (דָּף מֵג.) וְאִפְסִי פִסְקוּלָה מִי נִגְרָא דְלִיכָא
 חֲטָאוֹת הַפְּטִימִיּוֹת וּפְרִיץ וְהִסְמָר רִבִּי **י** **ו** (יִשְׁמַעֲלִי) כֹּל שֶׁאִינוּ עַל
 לְפָסוֹל מִקֵּל וְחוּמֵר וּמָה שֶׁלֹּא **י** לְשֹׁמֵן הַכֶּסֶר בְּשִׁלְמִים פִּסְלוּ בְּחִטָּאֵל
 מִקֵּל וְחוּמֵר הוּא אִמְרִינָא דְלִפְסִי פִסְקוּלָה לִיכָא אִ"כ בְּמִנְחָתָה כְּהֵינִי וּמִנֵּי
 אֲלֵמָלֵא אֲשַׁכְחֵן נוֹתָר דְּהוֹתָר מִכְּלָלָא: **אִימָא** עוֹן יוֹצֵא בִי. **י**
 מִעוֹן יוֹלָ: **אִימָא** עוֹן שְׂמָאָה שְׁוֹהֵרֵת מִבְּדָלָא בִּיְהוָה. **י** לֹלֵא
 הִרְגַל שֶׁל יִמִּין שֶׁמִּשְׁאַלּוּ מִשּׁוּם דְּלֵאֵין זֶה עֲבֻדָּה הַמַּעֲבָדָה כִּפְרָה

עין קדשים וא"ע **הקדושים**. מימה הא למ"י טומאה דקדוהי הא הכהנים העושים בטומאה ולעיל במקומו חזק ⁶ פירשם: **וא"ע** מנון טריפה שהותר במליקה דהא חשיב הותר מכללו צפרק פמא (ולע"ר) ובערפיה לא חשיב לא ירעו ולאצ"י דמשני עון סהיה ב' ודמיהי עון דאמרינן עון קדשים ולא עון חולין לאפקוי טריפות דשיין בחולין וא"ע עון קדשים ולא עון מקדישין עינא אלא לאצ"י קשיו ושמה ב' אית בעופות דלאמר צ"פ דחולין (דף כג:) דבני יונה שצירין משיעלו ע"י קורס ולא ירעו ומיהו קסא מעון חורו וא"ע דהותר מכללו טעפות וטריפות (ע"ס דף ז') דכל הפסולין בשבשור וזה היה בכלל יראה: ⁷ **בני** יצמות דף ז') מימי יראא דהך ברייתא ודייק עלה והא הכא ב' דלדע"י לאחיותי דקדמי צריפא הכא בדכבוד בין בשגוג בין במזיד הורא ⁸ דא' מסיפא הוה אמינא דטעמא לא משום יין אלא משום

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא ללרן וכו'
תקרינו בו' הס"ד ולח"כ מ"ה
בשוגג בו' האי שוגג וכו' אי
אנטמא הס"ד: (ב) תוס' ד"ה
(גדל הקודש) כי נגע וכו'
מדות כלו לכאן והשם:
(ג) בא"ו ולח"כ חותכו ומגע
מדרס דמ"ק דר' יוסי וכו'
טמא בשביל מה שנגע בחצירו:
(ד) ד"ה כי נגע וכו' למעלה זה
משי:

מוסף רש"י

[illegible]